

kratiet, nævnede en Række Aar, 10—15, der kunde sættes som Norm for Betingelse for at virke som Landsretssagfører. Jeg er ikke ganske sikker paa, om det nu er det rette Tal, men det er jo den Slags Spørgsmaal, der kan forhandlesom, i hvert Fald forekommer det mig, at man maa behandle de Ønsker og Krav, som er fremsatte af Underretssagførerne, med al den Interesse, de fortjener. Der er før øvrigt ogsaa fra anden Side fremkommet forskellige Henvendelser. Fra de Jurister, der sidder som Amtstuefuldmægtige, er der saaledes kommet Henvendelse, i hvert Fald til enkelte Medlemmer, om at rejse Spørgsmaal om, hvorvidt der maatte være Anledning til at opretholde den ved Retsplejelovens § 1030 fastsatte Tidsbegrænsning af et Aar, hvori de har Lejlighed til at søge Sagførerbeskikkelse. Det forekommer mig, at de i saa Henseende burde sidestilles med andre, altsaa Retsfuldmægtige, Dommerfuldmægtige og Politifuldmægtige, saaledes at de kunde erholde Sagførerbeskikkelse, naar de maatte have Brug for den. Men ogsaa dette er et Spørgsmaal, som kan undersøges indenfor Udvalget, og som ganske sikkert heller ikke vil synke Forslagets Vedtagelse. For deri er jeg ganske enig med den højtærede Justitsminister, at Sagen bør fremmes hurtigt, og i alt Fald gælder det for det Parti, jeg tilhører, at vi gerne vil være med til at fremme den saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Jørgen Berthelsen: Det er kun om et enkelt Punkt i det foreliggende Lovforslag, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. Efter Retsplejeloven findes der jo Embedsmænd, der benævnes „Rigsanklager“ og „Overanklager“. Jeg synes, at det er nogle uheldige Benævnelser, de Embedsmænd har. Ifølge Retsplejelovens § 711 „paahviler det de offentlige Anklagere som Embedspligt at fremme enhver Sag med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader, og derved ikke blot have for Øje, at straffskyldige Personer drages til Ansvar, men ogsaa at Forfølgning af Personer, som ikke er straffskyldige, ikke finder Sted“. De i Retsplejeloven benyttede Benævnelser for de paagældende Embedsmænd, Rigsanklager og Overanklager, fremhæver udelukkende den ene Side af deres Embedsvirksomhed, nemlig Strafforfølgningen mod skyldige Personer, men slet ikke den anden, ikke mindre vigtige Opgave, at hindre, at Forfølgning af Personer, som ikke er straffskyldige, finder Sted. Ikke misvisende Benævnelser kunde man vistnok finde: f. Eks. „Rigsadvokat“ og „Statsadvokat“. Saa vidt

jeg ved, bruges disse Bestemmelser for de tilsvarende Embedsmandsstillinger i Norge. Da Sagen skal til Behandling i et Udvalg, vil jeg gerne henstille dels til den højtærede Justitsminister, dels til Udvalget at tage dette lille Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg synes, at det vilde lyde ganske anderledes godt, og i øvrigt mener jeg ogsaa, at det mere rammer, hvad Hensigten har været med disse Embedsmandsstillinger.

Justitsministeren (Zahle): Uagtet jeg forstaar, at Forslaget skal i Udvalg, nærer jeg endnu, da den Modtagelse, det har faaet her i Tinget, har været saa elskværdig, et lille Haab om, at det skal lykkes at faa tilendebragt dets Behandling i dette høje Ting inden Paaske, saaledes at Administrationen for saa vidt kan have fri Bane tidligere, end den vil have, hvis Forslagets Behandling skal udsættes til efter den formodentlig ikke ganske korte Paaskeferie, som det høje Landsting agter at tage.

Det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart) forekom det mig egentlig ikke ønskede at stille noget Ændringsforslag eller at stille bestemt Krav om Ændringer paa noget andet Punkt end med Hensyn til de danske Jurister. Paa dette Punkt er der ogsaa fra anden Side begæret en Ændring foretaget, og jeg tror ganske bestemt, at det vil være muligt ved en ganske kort Forhandling med Udvalget at finde en Udvej, som vil kunne tilfredsstille til alle Sider.

Det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen), som holdt en Tale, der var lige saa lodig i sit Indhold som elskværdig i sin Form, ønskede, at Benævnelserne Rigsanklager og Overanklager skulde ombyttes med Titlerne Rigsadvokat og Statsadvokat, og det samme Punkt blev taget op af det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen). Jeg har dertil ingen Indvendinger at gøre udover den ganske svage, at Betegnelsen Advokat for saa ganske nylig har været anvendt netop om de Højesteretssagførere, som havde offentlige Sager, saaledes at den endnu i den almindelige Bevidsthed saa stærkt er knyttet til Sagførervirksomheden. Jeg anser imidlertid denne Indvending for meget svag og vil godt kunne acceptere en Ændring, som gaar ud paa, at man skal kalde den Embedsmand, der nu benævnes Rigsanklager, for Rigsadvokat og Overanklageren for Statsadvokat.

Det ærede 2det landstingsvalgte Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Pressens Stilling. Det er jo et særdeles vanskeligt Spørgsmaal. Paa den ene Side er Offentlig-